

Frolund: Dersom denne lille Lov vedtages, saaledes som den vedtoges sidste Gang her i Thinget, saa vil Ministeriet efter vor Formening være bunden til at lade Jernbanen udmunde paa et bestemt Sted, som er givet her. Efter hvad jeg har hørt derne fra Eggen, vil det være bedre, om Jernbanen kunde komme til at udmunde paa et andet Sted ved Stranden. Dersom Ministeriet maatte finde, at dette Udskibningssted, som her er nævnt, nemlig Hylleholt, maatte være det bekvemteste, saa kan Concession meddeles overeensstemmende med Loven; dersom det derimod maatte komme til den Overbeviisning, at et andet Sted ved Færo Strand var mere hensigtsmæssigt, saa kan det ikke, med mindre denne Redaction vedtages, som her er foreslaaet, give den. Ministeriet vil saaledes efter min Formening være forhindret fra at give Banen en anden Retning end den her foreslaaede, hvis Loven bliver vedtagen i den Skikkelse, den havde sidste Gang den her forhandlede. Det er altsaa egentlig blot en Redactionsforandring, som her er foreslaaet, men, som det forekommer mig, maatte være mere hensigtsmæssigt for Ministeriet at modtage.

Jusitsministeren: Fra Regjeringens Side er der Intet at erindre imod den Forandring, som er foreslaaet i Endringsforslaget.

Sasselbalch: Jeg skal ikke udtale mig i Anledning af det foreliggende Endringsforslag, saa meget mindre, som den høitærede Minister har erklæret, at han fra sin Side Intet har derimod at erindre. Jeg har kun tilladt mig at forlange Ordet, for at udtale, hvilke Grunde der foranledige, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Forinden maa det imidlertid være mig tilladt at omtale 2 Momenter, som det forekommer mig maa anses meget anbefalende for Lovforslaget. Jeg sigter herved til den Garantie for Hensigtsmæssigheden af Sagens Ordning paa den foreslaaede Maade, som ligger i den Omstændighed, at Lovforslaget er fremlagt i det andet Thing af et høitæret Medlem, som ganske

vist kender Sagen nøje, og om hvem det ganske vist heller ikke kan antages, at han har villet præjudicere Noget. Dernæst sigter jeg til den Erklæring, som den høitærede Indenrigsminister under denne Sags forrige Behandling afgav, den nemlig, at der fra Ministeriets Side ikke vilde blive givet Concession til Banens Anlæggelse, dersom dette Lovforslag blev vedtaget, med mindre den kommer Kalkbruddet i det Hele tilgode. Jeg troer ganske vist, at dette er Lovforslagets bedste anbefalinger, og jeg overseer ingenlunde det Uheldige i min Stilling til Sagen, idet jeg maa erklære, at jeg desuagtet ikke vil kunne stemme derfor, og at jeg maa antage det rigtigt, at det ikke bliver vedtaget. Jeg skal imidlertid ikke forsøge paa at svække Betydningen af disse anbefalinger, som jeg nævnte, men jeg skal blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at der dog ikke bør lægges Mære derind i end det, de virkelig indeholde. Det tør saaledes vel fremhæves, at, dersom der paa Sagens første Trin i det andet Thing var blevet gjort opmærksom paa, hvorledes Forslaget dog muligt kunde have tredie Mands Præjudice til Følge, saa vilde der maaskee kunne have været en Mulighed for, at det ærede Medlem, der da anbefalede Sagen, vilde have taget Forslaget tilbage, eller i alle Tilfælde have bevirket en saadan Forandring deri, at de Erindringer, som der nu efter min Mening kan rettes derimod, kunde være afværgede. Mig forekommer det høist sandsynligt, at det kunde være blevet Tilfældet. I alt Fald troer jeg dog, at denne Bemærkning vil kunne fortjene at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af dette Moment.

Hvad dernæst angaaer, at den høitærede Indenrigsminister har erklæret, at en Concession til Banens Anlæg ikke vilde blive meddeelt, med mindre Banen i det Hele taget kom Kalkbruddet tilgode, da skal jeg ikke lægge Vægt paa, at deri dog ikke indeholdes Mære, end at Banen vil komme alle Kalkbrudsseiere tilgode, men ikke, at den ogsaa vil komme dem tilgode i lige Grad eller forholds­mæssigt. Det er maaskee ogsaa Noget, som den høitærede Minister ikke kunde love, det er maaskee Noget, som ikke kan opnaaes uden ad Over-